

Izhaja vsak torek in petek
za časa vojne.

Dopisi naj se frankujejo in pošiljajo
uredništvu lista »Mir« v Celovec,
Pavličeva ulica šte. 7.

Osebni pogovor od 10. do 11. ure
dopold. in od 3. do 4. ure popoldne.

Rokopisi naj se samo po eni strani
lista pišejo, druga stran naj bo prazna.

Rokopisi se ne vračajo.

MIR

Glasilno koroških Slovencev.

Velja za celo leto 4 krone.

Denar naj se pošilja točno pod na-
pisom: Upravništvu lista »Mir« v
Celovcu, Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se
plačuje vnaprej.

Za inserate se plačuje po 20 vin.
od garmond-vrste vsakokrat.

Dopisom je treba za odgovor pri-
ložiti poštno znamko.

Leto XXXIV.

Celovec, 13. marca 1915.

Št. 21.

Z bojišč.

Uradno poročilo.

Dunaj, 8. marca. (Kor. urad.) Uradno
se objavlja: 8. marca 1915.

V bojih na Rusko-Poljskem, ki še tra-
jajo, smo dosegli več uspehov. Nasprotnik
je bil vržen iz več sprednjih opirališč in
strelskih jarkov in sicer ob težkih izgubah.

Enake uspehe je imel kratek napad na-
ših čet na fronti v zapadni Galiciji, kjer so
bili prebiti v ozemlju pri Gorlicah deli so-
vražnih strelskih linij in osvojen neki kraj
po krvavem boju. Več oficirjev in nad 500
mož nasprotnika smo ujeli.

V Karpatih so trdovratni boji. V ozem-
lju pri Lupkowu so izvedli Rusi včeraj po-
poldne napad z močnimi silami. S pošilja-
njem novih ojačenj so bile izredčene vrste
nasprotnika vedno obnovljene in gnane z
vsemi sredstvi naprej. Napad se je kljub
težkim izgubam približal našim postojan-
kam, toda vedno se je zadnji naskok Rusov
ponesrečil ob uničujočih izgubah pri naših
ovirajočih črtah. Na stotine mrtvih leži pred
našimi postojankami.

V nekem drugem delu bojne fronte so
prešle naše čete po odbitih ruskih napadih
nepričakovano v napad, zavzele neki dose-
daj od nasprotnika močno zasedeni vrh in
ujele zopet 10 oficirjev in 700 mož. Tudi na
neki sosednji višini je bilo ujetih 1000
Rusov.

V jugovzhodni Galiciji je močna sovraž-
na konjenica, ki je prodirala izolirano proti
nekemu krilu naših postojank, doživela ob-
čuten poraz.

Namestnik šefa generalnega štaba
pl. Höfer, fml.

Nemška poročila.

Berolin, 8. marca. (Kor. urad.) Veliki
glavni stan, 8. marca 1915:

Vzhodno bojišče.

Južno od Avgustowa so se ponesrečili
ruski napadi ob težkih izgubah za sovraž-
nika.

Pri Lomši so v teku nadaljni boji.

Zapadno od Praszynsa in vzhodno od
Plocka so izvršili Rusi več brezuspešnih na-
padov.

Pri Rawi so odbile naše čete dva ruska
ponočna napada.

Ruski izpadi iz ozemlja pri Nowem Mia-
stu niso imeli uspeha. Število ujetih Rusov
je znašalo tamkaj 1500 mož.

Vrhovno armadno vodstvo.

Boji na Francoskem.

Berolin, 8. marca. (Kor. urad.) Wolf-
fov urad poroča: Veliki glav. stan, 8. marca.
Zapadno bojišče.

Sovražni letalci so metali na Ostende
bombe, ki so ubile tri Belgijce.

Boji v Champagni se nadaljujejo.

Pri Souainu je bil sovražnik včeraj zve-
čer v metežu odbit. Ponoči se je zopet raz-
vil boj.

V ozemlju severovzhodno od Le Mesnila
se je neki sovražni napad popoldne popol-
noma ponesrečil. Naši ponočni protinapadi
so bili uspešni. 140 Francozov je bilo ujetih.

V Priesterskem gozdu, severozapadno
od Pont a Moussona, smo odbili francoske
napade.

V Vogezih boji v ozemlju zapadno od
Münstra in severno od Sennheima še niso
zaključeni.

Vrhovno armadno vodstvo.

Boj za Dardanele.

Carigrad, 7. marca. (Kor. ur.) Neki
komunike glavnega stana javlja:

V splošnem položaju ni nikake bistvene
izpremembe. Danes popoldne je 6 sovražnih
oklepnic obstreljevalo naše baterije na dar-
danelski ožini. Naše baterije so uspešno od-
govarjale s streljanjem.

Carigrad, 7. marca. (Kor. ur.) Glavni
stan javlja: Dodatne podrobnosti o današ-
njem obstreljevanju pravijo, da ste angleški
ladji »Majestic« in »Irresistible« ojačili so-
vražno brodovje. Ker pa je ogenj iz naših
baterij stavil eno sovražnih oklepnic izven
boja, so se sovražne ladje ob 3. uri 15 minut
umaknile in prenehale s streljanjem. Naše
baterije niso prav nič trpele.

Rusi in Carigrad.

Iz Milana se poroča: Atašé ruskega po-
slaništva pri laški vladi je v nekem pogo-
voru izjavil, da med Rusijo in njenima za-
veznicama glede bodoče posesti Carigrada
ni nobenega dogovora. V kratkem
da bo ruska armada izkrcana pri Midiji in
da bo prej prišla v Carigrad kakor Angleži
in Francozi.

Rim. »Giornale d' Italia« poroča iz Bu-
karešte, da so videli rusko mornarico na
voznji proti Bosporu pri Burgas.

Poročilo iz Nemčije o Dardanelah.

Berolin, 9. marca. (Kor. ur.) Wolffov
urad poroča: Od najbolje poučene strani se
nam o položaju v Dardanelah poroča: Poro-
čila angleške admiralitete, ki govore o pre-
cejšnjih uspehih zavaznikov pri napadih na
Dardanele, so očitno proračunjena le na
to, da napravijo moralichen pritisk na bal-
kanske države in pri nevtralnih napravijo
razpoloženje. V resnici dosedaj še nobena
ladja zavaznikov ni dosegla polje min in
niti ena mina še ni odstranjena. Izkrcevalni
poizkusi dne 5. t. m. pri Kum-Kale in Seddil-
Bahr so se popolnoma ponesrečili. Na obeh
straneh so bili napadalci z velikimi izgu-
bami z bajonetnimi napadi Turkov odbiti in
pognani v morje. Notranje dardanelške trd-
njave še sploh niso posegle v boj. Razpolo-
ženje v Carigradu je mirno in zaupljivo. Po-
litično in gospodarsko življenje se razvija
ponavadi.

Romunija se pripravlja.

Bukarešta, 8. marca. »Agence rou-
maine« poroča: Parlamentarno zasedanje je
bilo do vstevši 11. marca podaljšano. Senat
in zbornica sta sprejela zakon, ki pooblašča
vlado, da izreče obsedno stanje, če bi zahte-
vale to razmere.

Indijske čete za Evropo.

»Frankfurter Zeitung« poroča iz Rima:
Potniki s parnika »Dandolo«, ki so došli v
Napolj iz Bombaya, pravijo, da je v Bom-
bayu 60 francoskih in angleških ladij, da
prepeljejo v Evropo 40.000 mož indijskih
čet.

Podlistek.

Tekom leta.

(Povest, spisal Jos. Stariha.)

(Konec.)

IX.

Na novega leta popoldne sta sedeli Min-
ka in njena mati v očetovi bolniški sobi pri
oknu in se poltiho razgovarjali. Niso bili
baš veseli njiju razgovori, dovolj so bili pre-
tkani z bridkimi spomini na prošlost, dovolj
brezupna je bila sedanost in nič manj vab-
ljiva bodočnost. Z očetom je šlo h koncu,
vedno rahleje so postajale vezi, ki so dru-
žile dušo s telesom. O Franceljnu ni bilo ne
duha ne sluha, zastonj je bilo vpraševanje
za njim, zastonj so se prelistavali zaznamki
izgub, nikjer nič in odnikoder nič. Po eni
strani je bila neznosna ta negotovost, po
drugi je vendar tlela v njej še iskra upanja,
da je še živ, sicer bi se bilo moralo že kaj
natančneje izvedeti, ako bi bil res padel.

Zimski solnčni žarek je posijal skozi
okno in se razpredel po bolnikovi odeji, po-

ljubil ga v izsesani, izmučeni obraz. In odprl
je bolnik oči in se začudeno ozrl po sobi. Po-
gled mu je obvisel na ženi in hčeri, usta so
se za hipec razširila v smehljaj. In čudo,
dvignil se je nekoliko v postelji, iz njegovih
oči je seval mir, izginilo je bilo hipoma ono,
kar je tlelo v njih tako dolgo. Pomignil jima
je, naj stopita bliže. Poltiho, a razločno je
izpregovoril:

»Grozne sanje sem sanjal in dolge, več-
no dolge. Tema je bila okoli mene, nepro-
dirna tema brez vsakega žarka. A sedaj je
zopet svetlo, Bog mi je podelil svojo milost,
preden me pokliče k sebi. In rad grem po-
tem, kar vidim sedaj jasno pred saboj. Ne-
skončno dolga planjava se razširja pred
mojimi očmi in sneg naleta po njej, droben
in svetel kakor lučke. Po tej planjavi dričijo
sani, a na saneh sedi Francelj in se vozi v
daljne tuje kraje. V kožuh je zavil, in bled
obraz gleda izpod kosmate kučme, bolešno
stisnjene so ustnice. Hrepenče se ozirajo
oči nazaj proti naši hiši, tisoč lepih misli
kakor tisoč belih sneženih kosem leti proti
nam. Njegovo srce je pri nas in sam je med
nam. Pred veliko hišo so se ustavile sani,
Francelj je izstopil, peljejo ga skozi velika
obokana vrata. Zaprla so se za njimi in

Francelj se pozdravlja z mnogimi znanci, ki
mu hite nasproti in mu stiskajo roke. In
nekaj se bodo ta vrata odprla in vsi se bo-
do odpravljali v dolgi vrsti iz te hiše, na ka-
tero bo ostal samo otožen spomin. Tistikrat
pride Francelj domov in združili se bodete
zopet v veliki ljubezni. Hvala Ti, Bog moj,
da si mi dal gledati ta prizor, preden stopim
pred Tvoje obličje.»

Njegovo oko se je svetilo v blaženosti,
ustnice so drhtele v sreči. Minka in mati sta
stali kakor zamaknjeni, vsa teža sedanjega
trenotka se je razblinila v nič, ni ju bilo
groza takšne smrti.

»Pokličiči mi duhovna, Minka, dokler so
jasne moje misli, dokler še sije beli dan. In
Ti žena, sedi k moji postelji ter poslušaj
zadnjo mojo voljo . . . Vse, kar imam, je
Franceljnov, z Vama bo delil, kakor je za-
povedal Bog in sreča bo vladala med Vami
do poznih časov . . .«

Proti večeru je narahlo ugasnil, njego-
va duša je odplula na zahajajočih solnčnih
žarkih.

In drugo jutro ni pela več žaga in ni pri-
tegoval več oblič, ni več nabijalo kladivo,
vtihnil je lepi koncert . . . skrivnostni mir
je legel nad hišo. —

400 japonskih topov za Rusijo.

Iz Milana poročajo listi: Poročevalec lista »Gazetta del Popolo«, Cipolla, je imel na parniku »Milano« pogovor z atašejem ruskega poslanstva v Rimu, pl. Poggenpohom. Ta je izjavil, da je najboljša ruska taktika, da koncentrira boj na Poljskem. Varšave da Nemci nikdar ne bodo zavzeli. Rusiji ne primanjkuje na vojnem materialu. Japonci so poslali Rusom 400 težkih topov; japonsko moštvo, ki je streglo topovom, se je pa povrnilo na Japonsko. Sedaj ima Rusija štiri milijone mož na bojišču. Aprila jih bo odšlo na bojišče nadaljnih 800.000 mož in ravnolotiko v avgustu. Vsa Rusija da je edina, da se vojskuje do konca.

Francoska municija za Srbijo.

Milana, 8. marca. »Corriere della Sera« poroča iz Bukarešta: V srbskem mestu Klodova ob Donavi, nedaleč stran od romunske granice, so videli parnik z drugo priklenjeno ladjo, ki je imel 40 železniških voz municije. Zdi se, da so bili zraven tudi nekateri težki topovi. Tovor da je došel menda s Francoskega.

Vojna na Turškem.

Curich, 8. marca. Petrograjski listi poročajo: Štab tretje turške armade je zahteval več ojačenj za Erzerum. 30.000 vojakov je bilo odposlanih.

Nemški podmorski čoln »U 8« potopljen.

Berolin. (Kor. ur.) Uradno se razglasa: Po uradnem poročilu britanske admiralitete je angleška torpedovka v bližini Dobra potopila nemški podmorski čoln »U 8«. Moštvo je bilo rešeno.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Behnke.

Kitajsko-japonski spor.

London. (Kor. urad.) »Times« javljajo iz Pekinga: Kitajsko-japonska pogajanja so se 4. t. m. nadaljevala. Kitajska je sprejela japonsko zahtevo za podaljšanje najeminskega termina na polotoku Liaotung, všteti Port Arthur in Dalnji, na 99 let.

Amerika za Kitajsko.

Petrograd. (Kor. ur.) »Rječ« poroča: Amerikanski poslanik v Pekingu je izjavil, da bo Amerika energično varovala nedotaknjenost Kitajske.

Amerika se pripravlja.

Hag, 8. marca. Od Pittsburga in drugih orožniških postaj Združenih držav gre do poročila »Timesa« iz Washingtona veliki transporti topov na kalifornijsko obalo, v Teksas, Florido in k Panamaprekopu. Vsa druga dela ob Panamaprekopu so ustavili, da napravijo betonske podstave za močne obrežne baterije.

Italija.

Glasilo ministrskega predsednika.

Iz Curicha poročajo: »Giornale d'Italia« razpravlja očitno poloficiozno o dardanelskem vprašanju ter pravi: Italija napram razvoju dogodkov ne more ostati ravnodušna. Zavezniki trojnega sporazuma so se pač najbrže zedinili, da naj dobi Rusija pristo pot iz Črnega morja v Sredozemsko. To pa pomenja popolnoma novo grupacijo ravnotežja v Sredozemskem morju, o kateri mora Italija do dobra razmišljati. Nespartmetno bi bilo domnevati, da bi se mogla Italija še nadalje odtegovati vplivu svetovne vojne. — »Giornale d'Italia« zaključuje s pozivom, da se naj Italija »duševno mobilizira«. Vsak dan lahko postane za bodočnost države odločilen.

Ruski veleposlanik odpoklican.

Iz Rima poročajo: Ruski veleposlanik Krupenski je odpoklican. Car ga je imenoval za držav. svetnika. Krupenski ostane do konca meseca še v Rimu, da pričaka svojega naslednika.

Italija in Bolgarija.

»Frankfurter Zeitung« poroča: Laška vlada ni dovolila, da bi privatne tvrdke poslale laško orožje Bolgariji.

Grška na razpotju.

Kronski svet.

A t e n e. (Kor. ur.) »Agence d'Athènes« poroča: Konferenca bivših ministr. predsednikov se je sestala ob treh popoldne pod kraljevim predsedništvom. Bili so navzoči: Venizelos, Dragumis, Rhallys in Theotokis ter načelnik generalnega štaba Dusmanis. Ministrski predsednik je v daljšem govoru razložil politiko, ki jo smatra vlada za potrebno. Nato so govorili Theotokis, Dragumis in Rhallys, nakar je Venizelos ponovno pripeljal za besedo. Nato je kralj zaključil sejo ter izrekel udeležnikom zahvalo.

Mnogoštevilna množica je pozdravljala ministrskega predsednika, ko je zapuščal kraljevo palačo.

Venizelos odstopi.

A t e n e. (Kor. urad.) »Agence d'Athènes« javlja: V zbornici je izjavil ministrski predsednik Venizelos, da je kabinet demisioniral, ker kralj ne odobrava vladne politike.

Kralj Konstantin se je odločil za nevtralnost.

D u n a j, 7. marca. Po privatnih vesteh iz Aten je zastopal ministrski predsednik Venizelos v zadnjem kronskem svetu mnenje, da se mora Grška pridružiti tripelententi ter se udeležiti napada na Dardanele in na Carigrad. Kronski svet ni storil nikakega sklepa, temveč kralj Konstantin si je pridržal odločitev za drugi dan, soboto, dne 6. t. m. Še pred sejo zbornice je dal kralj Konstantin v soboto ministrskemu predsedniku sporočiti, da njegovih dokazovanj in predlogov ne odobrava in da se je odločil za nevtralnost. Venizelos je takoj nato podal demisijo. Z veliko napetostjo pričakujejo politični krogi, kako se bo razvozljala notranja kriza, ki je nastala vsled odstopa Venizelosovega kabineta. Venizelos ima v parlamentu veliko večino in je v deželi silno popularen. Mnogi upajo, da se bo ministrski predsednik kraljevi volji uklonil ter tako omogočil mirno in normalno razrešitev nastalih težkoč.

Zaimis določen za ministrskega predsednika.

A t e n e. (Kor. urad.) Kralj Konstantin je poklical Aleksandra Zaimisa ter mu poveril sestavo novega kabineta. Zaimis si je izprosil 24urni rok za preudarek.

(Določeni novi ministrski predsednik Aleksandro Zaimis je šef konservativne stranke. Rojen leta 1855. je študiral na nemških univerzah ter se udeležuje že od leta 1881. sem političnega življenja. S 35 leti postane prvi justični minister, leta 1895. je predsednik zbornice, leta 1897. zagovarja mirni sporazum med Grško in Turčijo, toda vojne ne more preprečiti. Po nesrečni vojni postane ministrski predsednik in zunanji minister, vendar pa kmalu odstopi, ker propade njegova stranka pri volitvah. Drugič je bil Zaimis ministrski predsednik l. 1901. do 1903. Leta 1906. je postal kot naslednik princa Jurija nadkomisar na Kreti. V Venizelosovi dobi je Zaimisova stranka sicer v parlamentu sodelovala, toda napram politiki odstopivšega ministrskega predsednika je ostala vedno precej kritična.)

Grške priprave.

Iz Genfa se poroča: V Švici bivajoči grški častniki in podčastniki v rezervi so dobili obvestilo, da se morajo pred 11. marcem javiti pri grškem generalnem konzulatu v Genfu.

Venizelos bo podpiral vlado.

Rim, 8. marca. »Messaggero« poroča iz Aten: Venizelos da se je izrazil nasproti več časnikarjem, da bo Zaimis zasledoval politiko stroge nevtralitete. On, Venizelos, da upa, da ta politika ne bo spravila v nevarnost nanovo pridobljenega ozemlja. Njegova stranka da bo vlado podpirala. Na sklicanje zbornice pa da ni misliti.

Grška in Bolgarija.

A m s t e r d a m, 8. marca. »Telegraaf«, ki ima zveze z najuglednejšimi angleškimi krogi, piše o Grški: Že od začetka vojne so bile simpatije grške vlade vedno na strani

Francije in Angleške. Le dvoumno zadržanje Bolgarije, ki je stalno grozila, da pade Grški v hrbet, je Grško dosedaj oviralo, da se ni odločila za trojni sporazum. Operacije, ki se sedaj vršijo zoper Dardanele, so pa, se zdi, napravile na grško vlado velik vtis kljub temu, da bolgarska nevarnost še ni minula. Koliko da je Grška že opustila svoje nevtralnost stališče, je težko reči. Večkrat da se je trdilo, Grška podpira akcijo zaveznikov proti Dardanelam posredno, ker pripušča, da so porabljali Francozje in Angleži otoke Imbros in Tenedos za opirališče svojih mornaric. Tudi v Solunu da so večkrat francoske in angleške vojne ladje usidrane, ne da bi jih grška vlada tekom predpisanega časa prisilila, da zapuste luko. Z nič manjšo napetostjo kakor v Atenah da zasledujejo operacije zoper Dardanele v Atenah. Stališče Bolgarije da ostaja temno. Bi kralj Ferdinand, če bi se Grška in Romunija odločile za trojni sporazum, porabil to priložnost, da bi si poiskal pri Grkih v drugi balkanski vojni izgubljeni del Makedonije? Ali pa bi se res doseglo zadovoljiti ga s tem, da bi se mu na račun Turčije ponudila Odrin in Tracija? Bolgarija je činitelj, ki ni podcenjevati. Od bukareškega miru sem da je neprestano delovala na presnavljanju svoje armade in da dela sedaj obsežne vojaške priprave.

Iz bojev s kozaki.

Tomo M., eden najboljših članov naše mladeniške in »Orlovske« organizacije, piše s severnega bojišča kot dragonec z dne 20. januarja 1915 sledeče pismo!

Dragi prijatelj!

Mnogo pozdravov iz daljne tujine! Zunanaj brije mrzel veter, megli se, a jaz imam ravno malo časa, da Ti pišem. Skoraj tri tedne smo že v neki vasi in nam še razmehroma dobro gre. Samo za konjsko krmo nam gre bolj slaba, ker ta vas ni ravno velika in sta v njej nastanjena dva škadrona dragoncev. Smo že skoraj vso slamo in seno pokupili. Oves nam pa pripeljejo z bližnje železniške postaje. Naši kakor sovražniki so se močno zakopali v zemljo in bomo najbrž čakali vigredi, če se razmere ne predručajijo. A tem bolj nevarno je hoditi na patroljo. Ker zdaj se bijejo večinoma patrolje, kadar udarijo nenadoma skupaj. Posebno nevarno je zdaj zaradi megle, ki skoraj vsak dan leži. Pred par dnevi je zašla kozaška patrolja in prišla čisto blizu naše vasi. Skoraj celo smo pobili. A nič boljše se ne godi našim, kadar zaidejo.

Kozaki so jako dobri jahači, a slabi bojevniki. Za patrolje so dobri in za vohuniti. Jahati znajo jako dobro; ko je konj v najhujšem diru, pobere kozak na konju na tleh ležeči krajcar. Kozaki imajo raznovrstno orožje. Oblečeni so kot infanterija, samo da imajo modre hlače in nekateri visoke kožuhaste kučme (kape). Kozak ima dolgo in jako nabrušeno sabljo, bajonet, česar mi nimamo, in karabiner. Veliko jih je, ki imajo tudi pištole (revolver). Nekateri polki imajo tudi sulice in so pri prvem navalu jako nevarni, a v metežu so okorni. Pri napadu leži kozak na svojem konju, ki teče v diru, drži sulico proti tebi in jo suče v krog. A ti moraš paziti, da mu jo odbiješ višku in mu daš eno čez pleča. Sedla imajo precej drugačna kot mi, bolj priprosto napravljena, a v marsičem bolj praktična. Kozaki niso za boj, a marsikateri so jako surovi, če kategera našega ujamejo, ga mučijo na razne načine. Velikokrat po 30 mož močne patrolje, pa uidejo pred našo, ki šteje komaj 10 do 15 mož. Boja se bojijo, a znajo človeka zvabiti, ko bi jih ne poznal.

Enkrat grem na patroljo; imel sem sabo dva dragonca in sedem lovcev. Gremo proti neki majhni dolini, kjer je bila neka pogorela vas in se je slutilo, da je tam sovražnik. Spredaj je bil velik grič, na levi graben in na desni visoka gora. Naenkrat zagledam na griču jezdeca, ki je stal obrnjen proti nam. Pridemo bliže. Bil je kozak. A že jaha od leve strani k njemu gori drug kozak. Pridemo bliže, pa zdirjata po griču naprej in se ustavita kakih tisoč korakov od nas. In tam sem zapazil, kako je dajal eden neko znamenje na levo. Mislila sta, da bomo šli za njima, loviti ju. A jaz pošljem tri lovce na desno v varstvo in ene-

ga dragonca na levo gledat. Kmalu pridirjato nazaj in mi naznanita, da jaha gor po grabnu kakih trideset kozakov, ki nam mislijo priti za hrbet. Na gori je bila pa ruska infanterija skrta. Mi hitro dol, in začeli smo streljati nanje. Nekaj se jih prekucne v vodo, drugi pa v beg nazaj. Da drugem koncu jih je bilo pripravljenih že drugih trideset. In kje so jahali, po kakšnem slabem grabnu. Konji so gazili vodo do kolen. Ko bi se mi zakadili za tistima dvema, bi bili izgubljeni, a tako smo pravočasno zapazili nevarnost in smo se počasi izmuzali nazaj brez izgub, akoravno je infanterija strašno streljala na nas. Ruska infanterija je tudi slaba; zdi se, da nič ne merijo in kar tja v en dan streljajo.

Ko bi streljala ruska pehota tako kot naša, bi jaz ne bil več živ, in sploh marsikateri ne. Enkrat jahamo jaz in en četovodja in še en dragonec z nekim poročilom k nekemu generalu. In drugi dan, ko jahamo nazaj, pa smo jo urezali kar naravnost čez hribe; mislili smo, da pridemo prej k škadronu. Jahamo po cesti, na levi je tekla precej široka in globoka voda. Na desni pa hribi in na hribih gori je zmiraj pokalo. Mislili smo pač, da je naša infanterija gori. Jahamo skozi prvo vas, a ni bilo nič. A zdelo se nam je čudno, ker nismo videli nobenega našega vojaka. Jahamo proti drugi vasi, jahali smo prav počasi, menili se med seboj in se smejali. Prihajamo pred vas; pred vasjo na levi tik ceste ste stali dve hiši in gori na griču kakih 60 korakov pa tri. Jahamo mimo prvih dveh, ko pomoli neki kmet glavo pri vratih ven in nam zakliče: »Fanie Moskali na hori.« In je izginil v hišo. Mi se ustavimo in se obrnemo s konji proti griču, naenkrat »bums«. In že so žvižgale krogle čez nas, pa vse previsoko. Oddala je salvo naenkrat cela redka vrsta (Schwarmlinie). In zdaj se je začelo pravo peklenko streljanje. Krogle so kar žvižgale na levi in desni. Hitro skočimo v diru za prvo hišo in tam smo počakali kakih pet minut. Pogledam iz hiše pa vidim, kako je šla cela četa po griču doli in je bila že čisto blizu. Mi jo uderemo v divjem diru drug za drugim čez polje in čez vodo. Rusi so pa streljali, da je bilo groza. Pri vodi mi je švignila ena čisto blizu pri desnem ušesu mimo. A smo jim srečno ušli. In ni bilo drugega kakor četovodjev konj je dobil zadaj eno kroglo ob strani in moj spredaj v glavo, a samo kožo mu je posnelo. Druzega ni bilo nič. Daleč doli šele smo prišli do naše infanterije. Salamensko bi se kmalu urezali in drago plačali, ker smo mislili iti kar naravnost čez gore. V začetku vojske je bilo včasih hudo. Tedaj nismo prišli do kuhinj po tri, štiri do pet dni. Tedaj bi bil dal za kosček kruha eno krono. Ljudje so povsod zbežali, a od Rusinov nismo ničesar dobili. Enkrat sem bil prideljen k 27. infanterijskemu polku za poročevalca (Melde-reiter). Tam vse štiri dni nisem dobil drugega kot enkrat pol šale črne kave. In noč in dan nič pokoja. Ob treh zjutraj na noge in naprej. Prenočevali smo kar na prostem, to je bilo dobro, da je bilo toplo. Konja sem privezal h kakemu drevesu, mu nanesel krme in se vlegel ne daleč od njega. A nisem si smel še niti sablje odpasati, ker moral sem biti pripravljen vsak trenutek, da bom moral naprej.

Ko sem prišel peti dan k škadronu, sem dobil od kuharja juhe in riža skoraj pol šale. Pa sem imel že silno slab želodec; ko sem zajel dve žlici, sem moral vse proč zlit, drugače bi šlo vse nazaj. In vročina takrat! Takrat nam je zbolelo največ konj. A velike bitke pri Grodeku ne bom pozabil, ker mi je padel moj najboljši prijatelj A. Sch. Tam je ležalo mrtvih naših in Rusov, da je bilo grozno. Slabo mi je že šlo večkrat, da sem mislil, ne vzdržim več, a je vse minulo. Pa saj ne vem, kaj me še čaka, preden so konča ta vojska. Bog nam pošlji kmalu mir in zmago pravičnim!

Te prav srčno pozdravim kakor vse domače Tvoj Tomaž. Vse za vero, dom, cesarja!

Bolni in ranjeni vojaki v Celovcu.

V času od 16.—24. februarja so bili nanovo sprejeti v c. kr. rezervno bolnišnico št. 1. od domačih čet: Polkovni zdravnik dr. Ivan pl. Merzernec; od pp. št. 7: poročnik v rezervi Ernest Vitamas; praporščak Tomaž Rauter, korporal J. Asslacher; infanteristi Miha Grabner, Florijan Vraunik, Franc Klanderot, Peter Karto, Karl Heislinger, Jožef Fritz, Rafko Fuchs, Jožef Obergries, Gabriel Fundi, Valentin Adam, Jurij Buchacher, Jernej Ebenberger, korp. Franc Schober, častn. sluga Franc Mitteregger. D o m o b r. p p. št. 4: Četovodje Rudolf Pustak in Jožef Mahrer, Janez Konič, štabni narednik Anton Liebscher, infanteristi Jožef Šongelj, Ferdo Ebner, Andrej Weigand, Valentin Holauf, Filip Vrtič, Janez Gruber in Janez Landstätter. O d p p. št. 17: Narednik Alojzij Gütt. V času od 27. februar. do 3. marca so bili od domačih čet sprejeti v imenovano bolnišnico: O d p p. št. 7: Profesor Matija Pirker. O d p p. št. 4: Korporal Janez Rauch, inf. Matija Zervoč, Peter Glanzer, Jožef Vošic, Jožef Bornik, Matija Kranjc in Klement Unterliggauer.

Dnevne novice in dopisi.

Pegasti legar na Koroškem. Od 28. februarja do 6. marca so na pegastem legarju nanovo oboleli samo v taboru galiških beguncev v Volšperku. In sicer je bilo tam 6 novih slučajev. Od vseh na tej bolezni obolelih se je v imenovanem tednu ozdravilo 27, umrl ni nobeden.

Naš domač polk. Neki zdravnik 7. pešpolka poroča, da je 7. pešpolk dne 20. februarja v boju vzel Rusom štiri topove, tri strojne puške in zajel nad tisoč Rusov. Pri tem je pa sam imel le zelo male izgube.

Novi stolni dekan v Mariboru. Cesar je imenoval za stolnega dekana lavantinskega stolnega kapiteljna mil. g. stolnega kanonika Josipa Majcen.

Ptujski prošt Flek ĵ. V Ptujju je umrl tamošnji prošt mil. g. Jožef Flek. Rojen je bil leta 1829. v Sevnici ob Savi. Služboval je tudi kot kaplan v Spodnjem Dravogradu, leta 1897. je postal prošt in dekan v Ptujju.

Koroški rojak odlikovan. Gosp. profesor dr. Arnejc, ki je prideljen naučnemu ministrstvu, in njegova soproga na Dunaju, sta odlikovana z bronasto častno kolajno Rdečega križa.

Major Bryda ĵ. V Celovcu je umrl nenadne smrti poveljnik oddelka za rekonvalescente nadom. kadra št. 7, c. in kr. vpok. major 17. pp. g. Emanuel Bryda. Rojen je bil v Trebiču na Moravskem 19. decembra 1861, obiskoval je kadetnico v Karlovcu ter je bil prideljen 96. pešpolku v Zagrebu. Leta 1897. je bil prestavljen k 17. pešpolku in je leta 1911. stopil v pokoj. Pred več leti se je s svojo kompanijo »Janezov« odlikoval pri reševanju, ko je nastala na Zgor-njem Koroškem strašna povodenj. Rajni je bil odlikovan z vojaškim zaslužnim križcem, z vojaško zaslužno svetinjo na rdečem traku, vojaškim zaslužnim znamenjem III. razreda za častnike, jubilejno spominsko svetinjo, križec pro Ecclesia et Pontifice in zvezdo Romunije. Bil je dober častnik in je užival splošno spoštovanje.

Zalogo usnja in usnjarskih potrebščin bo treba naznaniti politični oblasti, kakor določa ministerialna odredba.

Vojni ujetniki na Ruskem smejo pisati le rusko? »Edinost« je objavila sledeče pismo rezervnega častnika dr. Drago Marušiča iz ruskega ujetništva: Ujet sem bil dne 26. avgusta. Iz Kijeva sem pisal nekoliko pisem in dopisnic na vse strani, no, brez uspeha. Z menoj so tudi notar Šorli in učitelj Škof, ki tudi nista dobila še nikakega odgovora. Iz Slobodskega smo zopet pisali brez uspeha. Spočetka smo lahko pisali tudi slovenski, dokler ni došel nakrat ukaz, da se morajo ujetniki posluževati edino ruskega jezika. No nič zato, polagoma se učim ruski, žal, da dosedaj brez slovnice, edino na podlagi časopisov in slovarja. Nadejam se, da boš ti to pismo lože čital nego sem ga jaz pisal. — Po tolikih mesecih nestrpnega pričakovanja si moreš pač preočiti, kako mi je dirnula prva lastovka, priletelva iz domovino v daljno Rusijo . . . Ko smo prišli po dolgih voznjah v Slobodskoj, ki leži ob severnem pasu (toliko snega, kolikor ga vi-

dim vsak dan, ga ne vidiš celo življenje), smo se kmalu udomačili. Vseh častnikov nas je 13 in okoli 800 nižjih činov; med častniki trije Slovenci, po en Poljak, Italijan in Oger, ostali so Nemci. Rusi postopajo z nami jako dobro. Dobivamo po 50 rubljev na mesec, kar več nego zadošča za naše samostansko življenje. Čas si preganjamo s čitanjem in šahom. Enoličnost življenja nam krajšajo vesti iz vojne, o katerih se često prepiramo. — Pozdravlja imenoma celo vrsto znancev in prijateljev. Svoje pozdrave sta dostavila še Šorli in Škof. — Naslov je: Dr. Karl Marušič, Slobodskoj, Vjatskoj gubernija. Pisma je nasloviti v Petrograd, Centralnoje spravodničnoje buro o voenno-plennih. — Pismo je datirano z dne 30. novembra minulega leta.

Kdaj bodo novinci vpoklicani? Črnovojniki-novinci letnikov 1891 in 1895 in tudi tisti, ki so rojeni v letih 1878, 1879, 1880 in 1881, a poprej niso bili podvrženi v Avstriji vojni službi ter so šele po 31. decembru tistega leta, ko so bili stari 35 let, dobili avstrijsko državljanstvo in še poprej niso bili pri naboru, so vpoklicani dne 15. marca 1915. Novinci letnika 1896 pa morajo pod orožje šele dne 15. aprila 1915.

Umrli je v Brežah enoletni prostovoljec 27. dpp. Josip Tauber, doma iz Ljubljane.

Iz Škofjega dvora se nam poroča: Dne 28. m. m. je bil izročen deželnemu divizijskemu sodišču v Gradcu hlapec Karel Weiss iz Glaneka, ker je osumljen, da si je poškodoval desni kazalec z namenom, da bi se kot potrjen odtegnil vojaški službi.

Pogreša se Matija Koch, službeč pri domačem 7. pešpolku, 11. komp., 2. voj (zug); oglasil se ni od 13. novembra kljub temu, da se je oče na vse strani potrudil. Ali kateri izmed njegovih tovarišev kaj ve o njem, naj to sporoči žalujočemu očetu Jakob Koch, posestnik, Gorenja Vrata, pošta Spodnja Vrata.

Medgorje. Po neprevidnosti se je napila lugovega esenca Marija Kordaž, posestnica, p. d. Krofinja v Običah. Prepeljali so jo v celovško bolnišnico. Dotična mati ima v vojski dva sina, katerih eden je od početka vojske na bojišču, pa je še vedno zdrav, drugi pa se že od srede oktobra pogreša; zadnje dopisnico je pisal dne 19. septembra. Služi pri domob. pešp. št. 4, 4. stotnija. Pred letom dni se je priženil v Zablate na p. d. Blatnikovo posestvo. Če bi morda kdo o njem kaj vedel, naj blagovoli poslati pojasnila njegovi ženi na naslov Katarina Kordaž, posestnica v Zablatih, pošta Grabštanj. Pogrešani se zove Martin Kordaž.

Blače na Zili. (Vojnetridnevnevice. — Marijina družba.) Od 25. do 28. februarja smo obhajali v naši župnijski cerkvi vojno tridnevno ali mali misijon, pri katerem je preč. g. o. iz Jezusove družbe Anton Bukovič iz Ljubljane zjutraj in zvečer v lepih preprostih govorih navdušeno spodbujal vsak dan v velikem številu zbrane poslušalce k Bogu dopadljivemu življenju, posebno k ljubezni do našega Zveličarja v zakramentu presv. Rešnjega Telesa, katera naj bi se pokazala v večkratnem, vsakdanjem sv. obhajilu. Njegove besede niso ostale brez uspeha; nad 400 ljudi je opravilo sv. spoved in 650 jih je prejelo nebeški kruh. To je gotovo lep uspeh, če pomislimo, da šteje naša župnija samo 560 duš in je do 50 moških pri vojaki. V nedeljo popoldne ob sklepu vojne tridnevnevice, katera se je ljudem jako dopadla, je preč. g. misijonar slovesno sprejel v našo Marijino družbo 10 deklet; tako šteje na družba sedaj 23 družbenic, in na Marijino pridigo, v kateri je preč. g. misijonar pred sprejemom poudarjal, kako naj častimo mater Božjo in toplo priporočal Marijine družbe za vse stanovce, se je dalo zopet vpisati 12 novih deklet, da hočejo z veseljem služiti nebeški kraljici. Pri sprejemu so dekleta lepo pela Marijine litanije in več pesmi. Kakor se čuje, hočejo tudi naši fantje ustanoviti Marijino mladeniško družbo. Tako je prav. Le združite se fantje, pod varstvom Device Marije!

Steckenpferd- hilijnomlečnato milo

alej ko prej neutržno za racionalno eskrbo polti in lepote. Vsakdanja priznalna pisma. Po 80 h se dobiva povsod.

Kupujte pri tvrdkah, ki inserirajo v „Miru“!

Najnovejše pasijonske igre. V Prechtlovm celovškem reform-kino se začene predstave tega velikanskega filma, o katerem se je poročalo sledeče: Čudežen uspeh kinematografije. Življenje Jezusa Kristusa. Pred krogom povabljenih gostov, med katerimi so bili zastopniki dunajske duhovščine, mnogoštevilnih članov plemstva in pripadniki višjega uradništva in boljše družbe, se je vršila v Beethovnovi dvorani predstava velikanskega filma »Življenje Jezusa Kristusa«. Predstava tega filma je na došle napravila utis resnične umetnosti. Podoba, katere predstavljane traja skoro dve uri, je pa tudi najlepše, kar se je dozdale nudilo na polju umetniške kinematografije. Vseskozi kolorirane, vidimo mimo nas romati celo vrsto krasnih podob. Kar se je tu ustvarilo v živi podobi, je podobno mojstrskim delom slavnih slikarjev, in bolj živo in pretresljivo kakor v tej filmovi podobi je žalostno, v srce segajoče življenje božjega Sina bilo pač težko kdaj še predočeno.

Velika vsota denarja

se zamore naključiti vsakomur, ki postane naš naročnik. Brezplačna pojasnila pošilja: **Srečkovno zastopstvo 17, Ljubljana.**

Franc Slebert, trgovina mila in sveč, Celovec, Stauderhaus, priporoča svojo bogato zalogo voščeni in stearinskih sveč, stenj in olje za večno luč, kadilo, oglje za kadičnice itd. Razpošilja se na zunaj.

Tržne cene v Celovcu

4. sušca 1915 po uradnem razglasu:

Blago	100 kg				80 litrov (bíren)		
	od		do		K	v	
	K	v	K	v			
Pšenica							
Rž							
Ječmen							
Ajda							
Oves							
Proso							
Pšeno			62	50	40		
Turščica							
Leča							
Fižola, rdeča			80				
Repica (krompir)							
Deteljno seme							
Seno, sladko	7	50	8	50			
" kisló	6	50	7	50			
Sláma	6		7				
Zelnate glave po 100 kos.							
Repa, ena vreča							
Mleko, 1 liter		26		28			
Smetana, 1 "		60		1	20		
Maslo (goveje) 1 kg	2	90	3	80			
Sur. maslo (putar), 1 "	2	80	4	20			
Slanina (špeh), pov. 1 "	2	90	3	80			
" sur. 1 "	2	80	3	60			
Svinjska mast 1 "	3	40	4	20			
Jajca, 1 par		20					
Piščeta, 1 par	3	20	3	80			
Race							
Kopuni, 1 par							
30 cm drva, trda, 1 m ²	3	20					
30 " " mehka, 1 "	3						
Živina	Počrez	100 kilogr.				Prignalo	Prodalo
		živa		zaklana			
		od	do	od	do		
		v kronah					
Konji							
Biki							
Voli, pitani	700	720				4	4
" za vožnjo	510	600				20	14
Junci	320	460				18	10
Krave	310	520	84	88		46	34
Telice	320	400	84			6	4
Svinje, pitane				270	280	14	14
Praseta, plemena	20	70				180	140
Ovce							
Koze							

Posojilnica v Hodišah

reg. zadr. z n. z.

vabi svoje ude na

občni zbor

ki se vrši

dne 19. marca 1915. ob pol 2. popoldne v župnišču v Hodišah.

Dnevni red:

1. Poročilo o računskem zaključku za leto 1914.
2. Sklepanje radi čistega dobička.
3. Volitev načelstva in računskih pregledovalcev.
4. Slučajnosti.

Načelstvo.

Celovški kinematograf

Celovec, Schulhausgasse 25.

Od ponedeljka 15. marca do nedelje 21. marca 1915

se vršijo predstave izjemoma ob delavnikih, prva ob 3. uri pop.; druga ob 5. uri in tretja ob 8. uri. V nedeljo in na praznik sv. Jožefa je 5 predstav, in sicer prva ob 10. uri, druga ob 2., tretja ob 4., četrta ob 6. in peta ob 8. uri.

Ob delavnikih se je nastavila ob 3. uri popoldanska, v nedeljo in na praznik ob 10. uri dopoldanska predstava, da dobi tudi ljudstvo z dežele in mladina priložnost, da si ogleda to čudežno delo.

Novost! Ne zamenjajte s tukaj že pokazano pasijonsko igro. **Novost!**

Največji filmov izdelek vseh časov!

'Najnovejše pasijonske igre'

napravljene v Jeruzalemu in na svetih mestih v Palestini.



Življenje Jezusa Kristusa.

Kinematografska uprizoritev mladostne dobe, javnega življenja in trpljenja Kristusovega, v šestih oddelkih.

Kolorirano!

Kolorirano!

VABILO.

Hranilnica in posojilnica v Št. Janžu v Rožni dolini

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

vabi vse svoje zadružnike na

redni občni zbor

ki se vrši

v nedeljo 14. marca 1915 ob 3. uri popoldne v gostilni pri Tišlarju v Št. Janžu.

Dnevni red:

1. Poročilo načelstva in nadzorstva.
2. Odobrenje računskega zaključka za leto 1914.
3. Sklepanje o razdelitvi čistega dobička.
4. Volitev odbora in nadzorstva.
5. Raznoterosti.

Ako bi ob določeni uri ne bil sklepčen občni zbor zaradi nezadostnega števila zadružnikov, se vrši pol ure pozneje drug občni zbor, po istem dnevnem redu in na istem mestu, ki bo sklepal brezpogojno veljavno.

K obilni udeležbi vabi

načelstvo.

Vabilo

na

redni občni zbor

Hranilnice in posojilnice v Žabnicah

ki se vrši

25. marca 1915 ob 3. uri popoldne v hranilničnih prostorih.

Spored:

1. Čitanje in odobrenje zapisnika o zadnjem občnem zboru.
2. Poročilo načelstva in nadzorstva.
3. Potrdilo računskega zaključka za leto 1914.
4. Poročilo o reviziji leta 1914.
5. Slučajnosti.

Opomba: Ako bi ob določeni uri ne bilo zadostno število deležev navzočih, se vrši občni zbor pol ure pozneje ne glede na število članov.

Načelstvo.

Absolutno zajamčeno

pristno vino.

Kmetijsko društvo v Vipavi na Kranjskem oddaja vsled priporočila knezoškofijskega ordinariata pristna bela mašna vina, letnik 1913 po 40-45 K, letnik 1914 po 38-42 K, postavljeno koločvor Ajdovščina. Sortirano vino rizling po 60 K, beli burgundec po 75 K, »Zelen« po 80 K. — Kleti nadzoruje vipavski dekan. — Sprejmejo se zanesljivi zastopniki za razprodajo.

Kmetijsko društvo v Vipavi.

Začasna služba

mežnarja in organista

se takoj odda v Žihpoljah. — Več pove dekan Míhl.

Hranilno in posojilno društvo v Celovcu

uraduje vsak dan, izvzemši nedelje in praznike, od 10. do 12. ure dopoldne.

Varno naložen denar; najugodnejši kredit za posestnike.